

- Εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἐνθένδε εἴτε ἀποδιδράσκειν, εἴθ'..., ἐλθόντες οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἐπιστάντες ἔροιντο: Δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση.

ἔροιντο:

οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν: Υποκείμενα ρήματος και των χρονικών μετοχών ἐπιστάντες, ἐλθόντες.

τῆς πόλεως:

μέλλουσιν:

ἡμῖν: Υποκείμενο της μετοχής, και αντικείμενο της μετοχής

ἐνθένδε: Επιρρηματικός προσδιορισμός

ἀποδιδράσκειν:

Ως υποκείμενο του απαρεμφάτου εννοείται (σε αιτιατική λόγω ετεροπροσωπίας) το ἡμᾶς.

Εάν, ενώ σκοπεύουμε εμείς είτε να αποδράσουμε από εδώ, είτε όπως αλλιώς πρέπει να το ονομάσουμε αυτό, αφού έρθουν οι νόμοι και το σύνολο των πολιτών και αφού σταθούν μπροστά μας, ρωτήσουν:

Η δευτερεύουσα υποθετική πρόταση σχηματίζει **υποθετικό λόγο**, με απόδοση το έροῦμεν, που δηλώνει την απλή σκέψη του λέγοντος.

Υπόθεση: εἰ + ευκτική (εἰ ἔροιντο)

Απόδοση: Οριστική αρκτικού χρόνου (έροῦμεν, οριστική μέλλοντα)

- **ὅπως δεῖ ὀνομάσαι τοῦτο**: Δευτερεύουσα αναφορική παραβολική πρόταση που εκφράζει τρόπο.

δεῖ:

ὀνομάσαι:

τοῦτο:

ὅπως:

- Είπέ μοι, ὦ Σώκρατες, κύρια πρόταση επιθυμίας Είπέ: μοι: ὦ Σώκρατες:	Πες μου, Σωκράτη,
- τί ἐν νῷ ἔχεις ποιεῖν; Κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, μερικής αγνοίας. ἔχεις: ποιεῖν: τί: ἐν νῷ:	τι ἔχεις κατά νου να πράξεις;
Ἄλλο τι ἢ τοῦτῳ τῷ ἔργῳ διανοῇ τοὺς τε νόμους ἡμᾶς ἀπολέσαι καὶ σύμπασαν τὴν πόλιν τὸ σὸν μέρος;Κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, διμελῆς. Το πρώτο μέλος της πρότασης είναι ελλειπτικό, και θα μπορούσε να συμπληρωθεί ως εξής: Ἄλλο τι (ἐν νῷ ἔχεις ποιεῖν). διανοῇ: ἀπολέσαι: τοὺς νόμους: τι:	Κάτι άλλο ἢ με αυτή την πράξη που επιχειρεῖς σκέφτεσαι να καταστρέψεις κι εμάς τους νόμους κι ὅλη την πόλη ὅσο εξαρτάται ἀπὸ σένα;

Ἄλλο: ἡμᾶς: τὴν πόλιν: σὺμπασαν: τῷ ἔργῳ: τοῦτῳ: τὸ σὸν: μέρος:	
- ὧ ἐπιχειρεῖς: Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση. Προσδιορίζει τη λέξη τῷ ἔργῳ της κύριας. ἐπιχειρεῖς: Ρήμα. Ως υποκείμενο του ρήματος εννοείται το σύ. ὧ: Αντικείμενο του ρήματος.	όσο εξαρτάται από σένα;
- Ἡ δοκεῖ σοι οἷόν τε ἔτι ἐκείνην τὴν πόλιν εἶναι καὶ μὴ ἀνατετράφθαι: Κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, ολικής άγνοιας. δοκεῖ: Ρήμα (απρόσωπο). σοι: οἷόν τε (εἶναι): ἔτι: εἶναι: ἀνατετράφθαι: τὴν πόλιν: ἐκείνην:	Ἡ σου φαίνεται δυνατό να υπάρχει ακόμη εκείνη η πόλη, και να μην έχει καταλυθεί,

- ἐν ᾗ αἱ γενόμεναι δίκαι μηδὲν ἰσχύωσιν: δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση. Προσδιορίζει το τὴν πόλιν. ἰσχύωσιν: αἱ δίκαι: αἱ γενόμεναι: μηδὲν: ἐν ᾗ:	στην οποία οι δικαστικές αποφάσεις δεν έχουν καμία ισχύ
- ἀλλὰ ὑπὸ ἰδιωτῶν ἄκυροί τε γίνωνται: Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση. Προσδιορίζει το τὴν πόλιν. Συνδέεται παρατακτικά με την προηγούμενη πρόταση, με τον αντιθετικό σύνδεσμο ἀλλὰ. γίνωνται: Ρήμα. Ως υποκείμενο του ρήματος εννοείται το αἱ δίκαι. ἄκυροί: ὑπὸ ἰδιωτῶν:	αλλά καθίστανται άκυρες <u>και καταστρέφονται</u> από τους απλούς πολίτες;
- καὶ διαφθείρωνται; Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση. Προσδιορίζει το τὴν πόλιν. Συνδέεται παρατακτικά με την προηγούμενη πρόταση, με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο καὶ. διαφθείρωνται: Ρήμα. Ως υποκείμενο του ρήματος εννοείται το αἱ δίκαι.	
- Τί ἐροῦμεν, ὦ Κρίτων, πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα; Κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση. ἐροῦμεν: Ρήμα. Ως υποκείμενο του ρήματος εννοείται το ἡμεῖς. Τί: ὦ Κρίτων:	Τι θα πούμε, Κρίτωνα, σε αυτά και σε άλλα παρόμοια;

πρὸς ταῦτα: καὶ (πρὸς) τοιαῦτα: ἄλλα:	
- Πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου: Κύρια πρόταση κρίσης. ἂν ἔχοι: Ρήμα. ῥήτωρ: τις: εἰπεῖν: πολλὰ: ὑπὲρ τοῦ νόμου: τούτου: ἀπολλυμένου: 	Γιατί πολλά θα μπορούσε να πει κανείς, κι ιδίως ένας ρήτορας, προς υπεράσπιση αυτού του νόμου, που κινδυνεύει να καταλυθεί,
- ὃς τὰς δίκας τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι. Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση. Προσδιορίζει τη λέξη τοῦ νόμου. προστάττει: Ρήμα. ὃς: Υποκείμενο ρήματος εἶναι: τὰς δίκας: τὰς δικασθείσας: κυρίας:	ο οποίος προστάζει να είναι έγκυρες οι δικαστικές αποφάσεις.

- Ἦ ἐροῦμεν πρὸς αὐτοὺς: Κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση. ἐροῦμεν: Ρήμα. Ως υποκείμενο του ρήματος εννοείται το ἡμεῖς. πρὸς αὐτοὺς: Εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει την κατεύθυνση σε πρόσωπο ΣΤΟ	Ἢ θα πούμε σε αυτούς ότι:
- ὅτι «Ἡδίκη γὰρ ἡμᾶς ἡ πόλις: Κύρια πρόταση. (Με τον σύνδεσμο ὅτι εισάγεται ειδική πρόταση, η οποία όμως δεν διατυπώνεται, πιθανώς ως ευκόλως εννοούμενη.) Ἡδίκη: Ρήμα. ἡ πόλις: ἡμᾶς:	«Μας αδίκησε η πόλη και
- καὶ οὐκ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔκρινεν; Κύρια πρόταση. ἔκρινεν: τὴν δίκην: ὀρθῶς:	δεν ἔκρινε σωστά τη δίκη;»
- Ταῦτα ἢ τί ἐροῦμεν; Κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση. ἐροῦμεν: ΥΠ : τί: Ταῦτα:	Αυτά ή τι άλλο θα πούμε;

Πλάτων, Κρίτων 50a-c

Μετάφραση : Εάν, ενώ σκοπεύουμε εμείς είτε να αποδράσουμε από εδώ, είτε όπως αλλιώς πρέπει να το ονομάσουμε αυτό, αφού έρθουν οι νόμοι και το σύνολο των πολιτών και αφού σταθούν μπροστά μας, ρωτήσουν: Πες μου, Σωκράτη, τι έχεις κατά νου να πράξεις; Κάτι άλλο ή με αυτή την πράξη που επιχειρείς σκέφτεσαι να καταστρέψεις κι εμάς τους νόμους κι όλη την πόλη όσο εξαρτάται από σένα; Ἢ σου φαίνεται δυνατό να υπάρχει ακόμη εκείνη η πόλη, και να μην έχει καταλυθεί, στην οποία οι δικαστικές αποφάσεις δεν έχουν καμία ισχύ αλλά καθίστανται άκυρες και καταστρέφονται από τους απλούς πολίτες; Τι θα πούμε, Κρίτωνα, σε αυτά και σε άλλα παρόμοια; Γιατί πολλά θα μπορούσε να πει κανείς, κι ιδίως ένας ρήτορας, προς υπεράσπιση αυτού του νόμου, που κινδυνεύει να καταλυθεί, ο οποίος προστάζει να είναι έγκυρες οι δικαστικές αποφάσεις. Ἢ θα πούμε σε αυτούς ότι: «Μας αδίκησε η πόλη και δεν ἔκρινε σωστά τη δίκη;» Αυτά ή τι άλλο θα πούμε;